

FRANSIZLARIN DERDİ NE?

Yol-İş Sendikası Dergisi, Aralık 2006

Yıldırım Koç
Eğitim Dairesi Başkanı

Fransız Ulusal Meclisi 12 Ekim 2006 günü, sözde Ermeni soykırım iddialarına karşı çıkanlara para ve hapis cezası verilmesini öngören bir yasa tasarısını kabul etti.

Fransızların bu tavrına karşı en etkili tepkiyi gösterebilmek için, Fransızların derdini doğru anlamak zorundayız.

Eğer, “bu Fransızlar aptal ve cahil” diyorsanız, tepkiniz buna göre olur. Ancak, Fransızları eğitmek de, aptalıktan kurtarmak da kolay değildir.

Eğer, “Ermeniler çok zeki, Fransızları yanlış bilgilendirmişler ve yönlendirmişler” diyorsanız, biz de bilgilendirme kampanyaları yapabiliriz.

Eğer, “Fransızlar gerçekte Ermenilerin oylarının peşinde” diyorsanız, siz de Fransa’daki Türkleri örgütlemeye, bilinçlendirmeye ve milli çıkarlarımız doğrultusunda oy kullanmaya ikna etmeye çalışırsınız.

Yok, eğer bütün bunların dışında diyorsanız ki, “Fransız emperyalistleri Güney Kafkasya’da mevzilenecek bir yer arıyor ve Türkiye’yi parçalamaya çalışıyor,” o zaman tepkimiz farklı olmalıdır.

Fransızlar aptal ve cahil değildir. Ayrıca, üç-beş Ermeni’nin aldatılabileceği kadar da saf değillerdir. Ermeni oyları bir ölçüde önemlidir; ancak ortada Fransa’nın devlet politikası vardır; bu devlet politikasının belirlenmesinde de Ermeni oyları değil, Fransa’nın milli çıkarları belirleyicidir.

Bu durumda, Fransa’nın davranışını anlayabilmek için hareket noktası, Fransa’nın emperyalist bir ülke olduğudur.

Fransa, dünyanın en acımasız emperyalist güçlerinden biridir.

Siz, Fransa’nın insan haklarından, demokrasiden, özgürlükten, kardeşlikten söz ettiğine kanmayın. Fransa’yı Vietnam’a, Cezayir’e, Fas’a, Tunus’a sorun. Bu ülkelerdeki insan hakları ihlallerini, işkenceleri, zulmü onlar iyi bilir.

Bazı gazetelerde, “bu karar Fransa’yı küçülttü” diye yazdı. Fransa büyük müydü ki küçülsün?

Fransa’nın Cezayir’de yaptığı işkenceleri ve katliamları bilen ve Fransız halkının çok büyük bölümünün de bu uygulamalar karşısında sessiz kalıp, Cezayir’in sömürülmesinden pay almayı sürdürmesini bilen bir kişi nasıl “Büyük Fransa”dan söz edebilir?

19. yüzyılın ilk yarısında Fransızlar Cezayir’i işgal etmeye çalışırken, Fransa’nın lüks turist gemilerinin, Cezayir’in bombalanmasını seyretmek isteyen zengin Fransızlarla

dolu olarak Cezayir açıklarında demir attığını ve zengin Fransızlara katliamı canlı olarak izleme imkanı sunduğunu bilenler, nasıl Fransa'nın eşitlik, kardeşlik, demokrasi, özgürlük gibi kutsal kavramlara saygılı olduğunu ileri sürebilir?

Fransa, uzun yıllar sömürgelerin halklarına kan kusturdu. Sömürgelerin yağması sayesinde Fransız halkı refaha ulaştı. Sömürge sistemi 1950'lerin ve 1960'ların başlarında büyük mücadelelerle çökertilince, yeni-sömürgeciliğe başladı.

Yeni sömürgecilikte ABD emperyalizmi ile tek başına baş edemeyince, Avrupa Birliği projesi gündeme geldi. Fransa bugün arkasına Avrupa Birliği'nin gücünü de alarak emperyalist çizgisini sürdürmektedir. Türkiye'den birçok kuruluşun Avrupa Birliği ile ilişkilerinde kullandığı yabancı parasının kaynağı MEDA fonlarıdır. MEDA fonları, Avrupa Birliği'nin Akdeniz çevresindeki ülkelere yönelik politikasının bir aracıdır ve bu politikanın belirleyicisi Fransa'dır. Alman emperyalistleri ağırlıklı olarak Güneydoğu Avrupa'da, Balkanlar'da yoğunlaşırken, Fransız emperyalistleri ağırlıklarını Akdeniz bölgesine vermişlerdir.

Fransız emperyalistlerinin Ortadoğu ülkelerinde geçmişte yaptıkları zulüm bugün bile hatırlanmaktadır. Bu nedenle ve diğer bazı nedenlere bağlı olarak, Ortadoğu ülkelerinde (diğer bir deyişle, Ortadoğu enerji kaynakları üzerinde) Fransa'nın etkisi yok denecek kadar azdır.

Fransa, enerji alanındaki bu zayıflığını, Güney Kafkasya'da mevzilenerek Orta Asya ve Afganistan üzerinde etki sağlayarak kapatmaya çalışmaktadır. Güney Kafkasya'da Gürcistan, Ermenistan ve Azerbaycan vardır. Fransa'nın doğrudan veya Avrupa Birliği aracılığıyla Gürcistan ve Azerbaycan'da etkili olması mümkün değildir.

Fransa'nın tırnaklarını geçirebileceği tek yer Ermenistan'dır. Ermenistan ise, kullanılması karşılığında, onu Osmanlı'ya karşı kıskırtan, onu 1919 yılında Fransız üniforması altında Antep'e ve Maraş'a saldırtan Fransa'dan, bedel istemektedir. Bu bedel ise sözde soykırım iddialarının Türkiye tarafından kabulüdür. Bu istek, Fransa'nın Türkiye'yi parçalama hedefine de hizmet etmektedir. Sözde soykırım iddialarının kabulü, arkasından tazminatın ve toprak taleplerinin gündeme gelmesine yol açacaktır.

Fransa emperyalisttir; amacı Türkiye'yi parçalamaktır. Bunun için kullandığı araçlardan yalnızca biri sözde Ermeni soykırım iddialarıdır. Fransız Ulusal Meclisi'nin 12 Ekim 2006 kararı bu çerçevede yorumlanmalı ve Fransız emperyalistlerinin Türkiye'de azınlık yaratarak milletimizi bölme ve birbirine kırdırma alanındaki faaliyetlerine karşı da açık tavır alınmalıdır.